

Fotó: Vladimir Kudinov, allthefreestock.com

A testet öltött Isten

TARTALOM

- Csodálatos karácsonyt!
- A testetöltés csodája
- Jubilált a Nőszövetség
- Világtalálkozó és fűvös összejövetel volt Sarmaságon
- Szalárdi jubileum
- Rendkívüli gyűjtést tartunk a 2017-es MABAVITRA
- Lelkipásztor-beiktatás bemerítések, temetések
- „Győztes” fiatalok
- Karácsonyi publicisztika

De miként lehet az örök cézárók és heródesek korában Óáltala élni? Minden teológiai bölcselkedés és okoskodás helyett elég Jézus tanácsa: „Legyetek olyanok, mint a kisgyermek, mert övék a mennyek országa...” (Mt 18,3)

A klasszikus karácsonyi textusokból ismert, sokszor hallott karácsonyi történet Krisztus születéséről, bemutatja Isten fia testet öltésének körülményeit, ugyanakkor *beavat* az *isteni csodába* is, amely által lehetővé vált Jézus fogantatása és világra jövele. Szabadító munkájának eredményeként pedig változást eredményez életünkben és Istennel való kapcsolatunkban.

Krisztus testet öltését vizsgálva két szálát követhetünk nyomon a Bibliában: az egyik az *ígéret*, a másik a *beteljesedés*. Az Ószövetség nagy része az ígéret kategóriájába tartozik, míg az Újszövetség ezeknek az ígéretnek beteljesedését jelenti. Jézus Krisztus születésével ígérek sora teljesedett be. Ezeket az ígéreteket nevezzük próféciónak, amelyek évszázadokkal korábban elhangzottak.

A testetöltés történelmi kerete

Jézus Krisztus születése történelmi tény: Lukács képzett orvosként, intelligens emberként utánajárt a történelmi tényeknek, vizsgálódott Krisztus személyét és cselekedeteit illetően. Jézus születésének történelmi hátterét illetően Lukács bemutatja Augusztusz császárt, a Római Birodalom akkori uralkodóját. Valódi, történelmi személy volt, Julius Caesar fogadott fia. A neve azt jelenti: fenséges, tiszteletreméltó. Amíg hatalomra nem jutott, könyörtelen volt, de mihelyt megkaparintotta a hatalmat, viszonylag jóindulatú lett. Jóval kegyesebb uralkodó volt pl. Heródeshez viszonyítva, aki egész életében megmaradt egy mániákusnak. Azonban Augusztusz nem volt istenfélő, nem szerette és nem tisztelte a Biblia Istenét.

A másik személy, akit látunk, Círenus kormányzó, aki Augusztusz császár alá
(folytatás a 3. oldalon)

Csodálatos karácsonyt!

A mikor Lukács evangélista beszámolt Jézus előfutárának, valamint magának Jézus Krisztusnak a születéséről, gondosan megválogatott minden szót. Van egy kifejezés a följegyzésében, amit az 1. és a 2. részben gyakrabban használt. Ez a „csodálkozás”. Úgy gondolom, ez azért ismétlődik, hogy a történetek olvasása révén mi is rácsodálkozzunk arra, amire előttünk már oly sokan.

Mielőtt Jézus testben megszületett volna, először előfutára, Keresztelő János látott napvilágot. Az ő apja, Zakariás, papi szolgálatának végzése közben angyali jelesben részesült a templomban. Miközben ez folyt és az angyal bejelentette Zakariásnak, hogy felesége fiat fog szülni, addig a templom udvarán várakozó nép „csodálkozott”, hogy Zakariás mennyit időzik a templomban (Lukács 1,21). Valószínű, hogy valami szokatlanra gondoltak, hiszen áldozás közben eddig még soha senki nem volt ilyen sokáig a templomban. Később, amikor a fiú megszületett, az összegyűlt nép ismét „elcsodálkozott” azon, hogy Zakariás őt Jánosnak akarja nevezni (Lukács 1,63). Ha a Messiás előfutárának születésével járó mozzanatok ennyire csodálatosak voltak, vajon milyenek lesznek a Messiás születésével járó körülmények?

Úgy találjuk, hogy amikor Jézus megszületett a júdeai Betlehemben, a mezőn őrködő pásztoroknak először egy angyal jelent meg, aki bejelentette, hogy megszületett a Messiás. Ezt követően mennyei seregek sokasága tűnt fel az égen, dicsérve és magasztalva az Istent. Ennek láttán és hallatán a pásztorok sietve Betlehembe mentek, ahol megtalálva a gyermeket, elbeszélték, amit az angyalok mondtak róla. Ezt követően újra azt olvassuk, hogy mindenki, aki ezt hallotta „elcsodálkozott.” Később ugyanebben a részben olvasunk Lukács beszámolójáról, amikor a 12 éves Jézus visszamarad a templomban, hogy az Atya házában dolgaival foglalkozva hallgassa és kérdezgesse az írástudókat. Azok pedig – és mindenki más, aki hallotta – „csodálkozott” a feleletein!

Ennek kapcsán két dolgot szeretnék a kedves olvasó figyelmébe ajánlani. Az egyik az, hogy igyekezzünk mi is újra rácsodálkozni a karácsonyi csodára, annak jelentőségére és céljára. Vigyázzunk, nehogy az ismétlődő ígék megszokottá váljanak számunkra. Elmélkedjünk annak csodálatos voltán, és az angyalokkal együtt dicsérjük a mi csodálatos Istenünket! A másik gondolat az, hogy miközben rácsodálkozunk a megszületett Krisztusra, őrizkedjünk, nehogy az csak „puszta” csodálkozás maradjon számunkra. Mi ugyanis nem ragadhatunk le annál, hogy „milyen érdekes volt” (vö. Ezékiel 33,30-33), hanem to-

vább kell lépnünk annak a mi életünkben történő alkalmazására itt és most!

Mindezek fényében hadd kívánjak áldott és békés karácsonyi ünnepeket a Szeretet minden kedves olvasójának! „Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békesség, és az emberekhez jóakarát!”

Borzási Pál,
az RMBGySz
főtitkára

:: RENDKÍVÜLI ORSZÁGOS GYŰJTÉS A 2017-ES MABAVIT céljaira ::

A világ összes magyar baptista gyülekezeteit érintő esemény megszervezésére kerül sor 2017-ben Magyarországon. Isten kegyelméből **2017. augusztus 4-6** között kerül megrendezésre Debrecenben a **IV. Magyar Baptista Világtalálkozó**, amely lehetőséget nyújt arra, hogy a nagy távolságok ellenére néhány napot mégis együtt tölthessünk Isten jelenlétében, akár több ezren is. Eme találkozó megszervezésének oroszánrésze a Magyarországi Baptista Egyház vállát nyomja. Felelősséget érzünk azonban, és ugyanakkor testvéri kötelességünk is, hogy lehetőségünkhöz képest mi is kivegyük részünket e teher viseléséből. Mivel ebben az évben Szövetségünk nagyváradi épületében jelentős felújításokat kellett eszközölnünk, ezért a Szövetségünk Tanácsának támogatásával rendkívüli közös gyűjtést hirdetünk meg ennek az évnek, vagyis **2016 karácsonyának ünnepén**. Azt, hogy a karácsonyi ünnep melyik napján tartják meg e közös gyűjtést a testvérek, a gyülekezetek saját döntésére bízunk. Tudjuk, azt is, hogy ez a felhívás talán kellemetlenül érint majd gyülekezeteket, de nem követelőzni kívánunk, hanem a testvérek eddig is bizonyított szeretetből fakadó adakozó lelkiületére számítva hirdetjük meg ezt az országos gyűjtést. A gyűjtésből befolyó teljes összeget a MABAVIT találkozó szervezésére fordítjuk. Imádkozó szívvel tekintünk az előttünk álló ünnepek, a közös gyűjtés és a MABAVIT találkozója elé.

„Kiki amint eltökélte szívében, nem szomorúságból, vagy kénytelenségből; mert a jókedvű adakozót szereti az Isten” (2Kor 9:7).

János Csaba,
kommunikációs alelnök

(folytatás az első oldalról)

tartozott. A császári döntéseket és határozatokat kellett végrehajtania. Az egyik ilyen határozat az összeírás, a népszámlálás volt. A népszámlálás soha nem tartozott egy uralkodó közkedvelt lépéseéhez. Két oka is volt az uralkodónak, hogy megszámláltassa a népet. Az egyik gazdasági, a másik pedig politikai-hatalmi.

Lukács azután Józsefről és Máriáról kezd el beszélni. Ők ellentétei Caesar-nak és Círéusnak. Ma úgy mondanánk, vidékiek, nem városiak; szegények, nem gazdagok; nincs hatalmuk, szemben azokkal, akiknek van; az egy Istent tisztelik, és nem különféle isteneket. József és Mária egy kicsi, vidéki városban, Názáretben éltek. József ácsként dolgozott, és várta a házasságkötésének idejét eljegyzett menyasszonyával. Isten Gábiel angyal által korábban már kihirdette Máriának azt, amiről az ézsaiási próféciák beszélnek (Ézs 7. és 9. fejezete), hogy Fiút fog szülni, aki meg fogja szabadítani népét a bűntől.

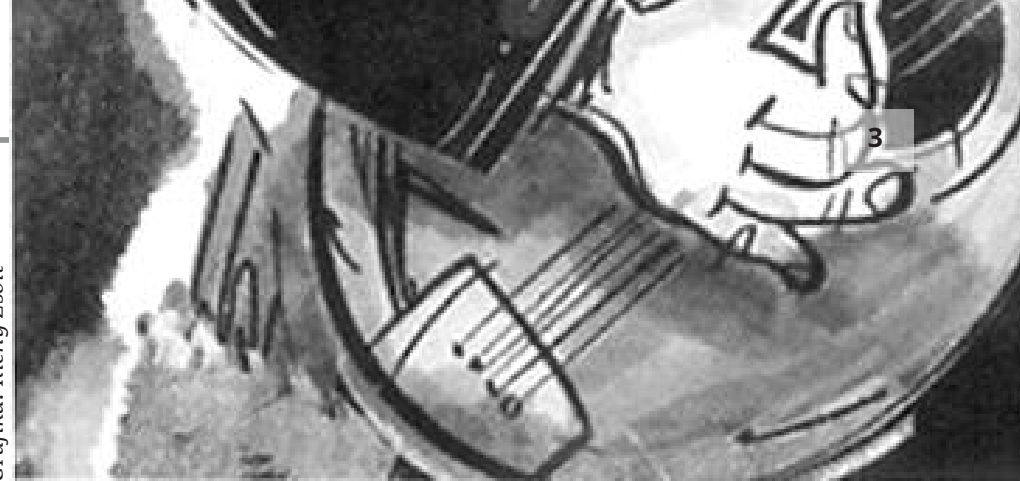
„(...) A legmélyebb titok, amellyel az evangélium szembesít bennünket (...) nem a jóvátétel nagypénteki üzenetében, nem is a föltámadás húsvéti üzenetében, hanem **a megtestesülés karácsonyi üzenetében** rejlik. A legmegdöbbentőbb, az igazán megdöbbentő állítása a keresztyéneknek az, hogy a názáreti Jézus Isten volt emberi alakban – hogy az Isteni Fenség második személye az emberiség sorsát megfordító «második emberré» vált (1Kor 15,47), az emberi nem második fejévé, s az emberi természetet istenségének foghatkozása nélkül vette magára, azaz: a názáreti Jézus éppolyan igazán és teljesen volt Isten, mint amilyen igazán és teljesen ember volt. «Az Ige testté lett» (Jn 1,14), Isten emberré lett; a Fiúisten egy zsidó kisfiú lett.” [J. I. Packer, teológus]

Négy karaktert látunk: Augusztusz császárt, Círéneust, Józsefet és Máriát, és az egész mögött Isten cselekvését. Isten áll az egész mögött, akinek gondviselése, és korlátlan uralma az események alakulásában is kifejeződik.

Krisztus testet öltésének isteni csodája

Jézus Krisztus születésének látható, fizikai körülményei mellett, a nem látható, isteni beavatkozást is meg kell említenünk. Gábiel angyal elmagyarázta Máriának, hogy miként vált valóra Isten fiának fogantatása: „A Szentlélek száll reád, és a Magasságos ereje árnyékoz be téged, ezért a születendőt

Grafika: Richy Zsolt

is Szentnek nevezik majd, Isten Fiának.” (Luk 1,35). Az angyal ugyanakkor arra bátorította Józsefet, hogy vegye feleségül Máriát: „mert ami benne fogant, az a Szentlélektől van” (Mt 1,20). Máté azt állítja, hogy a szűz „áldott állapotban van a Szentlélektől” (Mt 1,18).

Az idézett igeszakaszokból teljességgel nyilvánvaló, hogy Jézus születése a Szentlélek Mária testében végzett munkájának eredménye volt. Mind a nem anyagi (Szentlélek), mind az anyagi (Mária) részt vett e fogantatásban. Mária természetesen nem tudta volna teherbe ejteni magát, tehát ilyen szempontból ő csupán egy „edény” volt. Egyedül Isten tudta véghezvinni a testtéválás csodáját.

Ha tagadnánk a Jézus és Mária közötti fizikai kapcsolatot, az azt jelentené, hogy Jézus nem volt igazi ember. A Szentírás azt tanítja, hogy Jézus valódi és teljes ember volt, olyan fizikai testtel, mint a miénk is. Ezt a testet Máriától kapta. Ugyanakkor Jézus valódi és teljes Isten is volt, egy örökkévaló és bűntelen természettel.

A testetöltés hatása emberi életünkre nézve

Mit jelent számunkra, a saját életünkre nézve Jézus születése?

1.) Először is azt, hogy Jézus hozzánk hasonlóvá lett. Vajon ez hogyan változtat meg az életünket? „Mert nem

olyan főpapunk van, aki nem tudna megindulni erőtlenségeinken, hanem olyan, aki hozzánk hasonlóan kísértést szenvedett mindenben, kivéve a bűnt” (Zsid 4,15).

Jézus testet öltése azt jelenti, hogy Ő hozzánk hasonlóvá lett, ezért tudja, mit jelent embernek lenni. Ha küzdelmeink vannak, ha az élet különféle területein harcolunk, igyekszünk, megszólíthatjuk Jézust. Ha kísértések és csábítások törnek ránk, beszélhetünk hozzá, mert ő is megkísértetett.

2.) Ugyanakkor Jézus más, mint mi – különbözik tőlünk. Önmagában azzal, hogy Jézus hozzánk hasonló lett, még nem volna megoldva semmi. Általában a barátaink hasonlítanak hozzánk, olyanok, mint mi, így joggal mondhatják, hogy „teljesen megértelek téged, átérzem a szenvedésed.” Erre mi azt kérdezzük: „Jó, de mi a megoldás?” Ők azt felelik: „Nem tudom. Nem tudok ennél többet tenni. Együtt érzek veled, megértelek, de nem tudok változtatni a problémádon.” Bátorító tény, hogy Jézus emberré lett, ezért megért minket. De még bátorítóbb, hogy különbözik tőlünk: soha nem követett el bűnt.

3.) Jézus megváltoztat bennünket, hogy mi is isteni természet részesei legyünk. Olyanná tesz minket, amilyen ő maga. Mit jelent az a személyes életünkre nézve, ha hiszünk benne? Elveszi bűneinket, és nekünk adja az ő igazságát; elveszi kárhoztatásunkat, és biztosítja számunkra a megváltást; megszünteti az Atyától való elkülönülésünket, és kibékít minket az Atyával.

Horváth Ferenc,
Melbourne

Bemerítés Értarcsán. Isten kegyelméből **2016. október 9-én** délelőtt az értarcsai baptista gyülekezetben bemerítési ünnepséget tartottunk. *Marján Dávid* (lásd:

fotó, középen) tett bizonyosságot megtéréséről, Krisztusba vetett hitéről. A bemerítést Szabó András helybeli lelkipásztor végezte. Az igei üzenetet az ApCsel 4:12 alapján az Ukrajnából érkezett Bocskor Viktor vendég lelkipásztor hirdette. Fő gondolatként hangzott, hogy a „Krisztusban elrejtett ember életében nincs lehetetlen. Legyünk szerelmesek Krisztusba, és figyelmesek az életünkre.” Ezután köszöntések, bizonyágtevések, énekek által épülhettünk. A délutáni **hálaadó istentisztelet** keretében lehetőségünk volt megköszönni Isten hozzánk való minden jótéteményét! **[Gurbai Boglárka]**

Isten kegyelmét különösen megtapasztaltuk a **Paptamási gyülekezet legkisebb missziós pontjain: Pelbárhídon és Nyüveden.** Az idei év folyamán mindkét gyülekezetben megtért egy testvérnő. *Góbi Magda* Nyüveden régóta Istenkereső volt, és most találkozott az Úrral. *Varga Hozsánna* Pelbárhídról hívó családi

hátteréből jött, és kereste az Urat. Bemerítésükre **2016 szeptember 25-én** került sor Pelbárhídon. Az istentiszteleten szolgált a nagyváradi fúvós zenekar és a paptamási énekkar. Isten Igéjét Szabó László lelkipásztor hirdette, megtérésre buzdítva a népes hallgatóságot. Azért imádkozunk, hogy az új tagok élete legyen jó bizonyosság és mások is megtérésre jussanak! **[Albert István Zsolt]**

A Nőszövetség 25 éves jubileuma Szatmáron

2016. október 29-30-án, Szatmárnémetiben tekintett vissza a *Romániai Magyar Baptista Nőszövetség* az elmúlt **25 évre.** Az ország 36 gyülekezetéből 250 nőtestvér vett részt a jubileumon. *Szűcs Sándor* házigazda lelkipásztor az RMBGYSZ nevében is köszöntötte a jubiláló gyülekezetet. Az ApCsel 16:13-14 versei alapján megjegyezte, hogy amint Lídia idejében a folyó parton gyűltek össze az Istent kereső és tisztelő nők, ma a Nőszövetség lehet egy ilyen „folyó”, ami köré a nők évről-évre összegyűlnek erősíteni a kapcsolatot Istennel és egymással.

Borzási Márta, a Nőszövetség elnöke köszöntötte a jelenlevőket és vezette a programot. A 48. Zsoltár alapján emlékeztetett, hogy a hűséges Isten soha nem hagyta magára az ő népét, még a legnehezebb időkben sem. Az ószövetségi időben a templom volt az a hely, ami jelképezte Isten jelenlétét, dicsőségét, az újszövetségi időben pedig mi, hívők vagyunk Isten temploma. Hordozzuk hát az ő dicsőségét és közvetítsük hitelesen a jövő generáció felé! A jubileum logója már önmagában is sokat mondó:

„A tegnap üzenete a holnapnak: «Hű az Isten!»”

A múltba való visszapiillantásban segített bennünket az évenkénti csendesnapokat, konferenciákat, különböző eseményeket megörökítő fényképek, albumok megtekintése, valamint azok a bizonyágtételek, amelyek a régi idők, emlékeket elevenítették fel.

Kiss Berta testvérnő hálával emlékezett meg arról, ahogyan drága emlékü férje, Kiss László lp. szíven viselte a lánykörök, női körök működésének fontosságát még a tiltott korban is. Amikor pedig az Úr ajtót nyitott a szabad szervezkedésre, azonnal javasolta, bátorította a nőket a Nőszövetség megalakítására. Így jött létre a Nőszövetség 1991. november 11-én, Kolozsváron, amely elsőrendű feladatának a nők bátorítását a szolgálatra, tanítását, valamint a szükségben levők felkarolását tekintette. Ilyen céllal szervezte évente az

országos női csendesnapokat is. Az első ilyen női csendesnap helyszíne Szatmárnémeti volt, a többi pedig a Hargita Tábor. Többen voltak jelen ezen a jubileumon olyanok, akik az elsőn is jelen voltak, sőt *Gedő Erzsébet* Szentegyházáról, mind a 25 csendesnapon részt vett. Többen is megosztották a csendesnapokhoz kapcsolódó emlékeiket: *Vékás Erzsébet*, *Gedő Erzsébet*, *Király Lili*, *Szilágyi Borika*, *Kiss Jutka*, *Balla Éva*, *Szűcs Éva*.

A negyedszázad alatt a Nőszövetségnek négy elnöke volt. Az első *Vékás Erzsébet* (1991-2003), aki halálával emlékezett vissza a vezetésben elnökként neki jutott útszakaszra, ami talán a legnehezebb volt. Visszaemlékezve, mégis azt állapította meg, hogy nagyon szép volt. Fiatal lelkipásztorfeleségként először teherként élte meg a nők közötti szolgálatot, de Isten fokozatosan megerősítette és felkészítette erre. A következő elnök *Bálint Ibolya* (2003-2011) volt, aki szerint neki jutott a legszebb periódus. Hálás a vezetésben eltöltött 20 évről, a vezetőségi tagokkal való jó együttműködésért, baráti kapcsolatok kialakulásáért, a szolgálati lehetőségeikért. *Budai Evódia* a 2011-2015 közötti időszakban töltötte be a Nőszövetség elnöki tisztségét. Saját meglátása szerint nagyon fiatalon került ebbe a munkába, de mindig voltak mellette idősebb asszonyok, akik bátorították. Ő arra buzdította a lányokat-asszonyokat, hogy legyenek „királyi fejdísz az Isten tenyerén”, méltósággal és tisztasággal képviseljék mások előtt Istent, végezzék a közbenjárás és bátorítás szolgálatát.

Jelenleg a Nőszövetség elnöke *Borzási Márta*. Mivel az idén két tag is távozott a Nőszövetség vezetéséből (*Mike Adina* és *Budai Evódia*) a jelenlevők új tagokat választottak *Papp Lászlóné Erzsébet* (Érmihályfalva) és *Győrfi Tóbiásné Annamária* (Barót) személyében.

A ma üzenete a holnapnak: Hű az Isten

Kelemen Sándorné Andrea (Beszterce), a Nőszövetség egyik vezetőségi tagja buzdította hálaimára a jelenlevőket az *Ézs 43:4a* alapján. A hűséges Istennek ma is az az üzenete felénk, hogy becsesek vagyunk az ő szemeiben, és ő szeret.

Mi hajlamosak vagyunk leértékelni magunkat, néha mások is leértékelnek, de ne feledjük, hogy Isten számára értékesek vagyunk, és ő nem félretenni akar, hanem használni.

Ivanitzki Irma helybeli testvérnő a Zsid 13:7-8 alapján buzdított emlékezésre és imára. Az eltelt 25 év alatt sok minden megváltozott, de a megtérésre hívó evangélium üzenete ugyanaz maradt ma is, és a jövőben sem változik, mert Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz. Mi nők is lehetünk Isten áldott eszközei. Vajon meglátják-e Jézust bennem mások? Mit üzen az én életem a jövő generációnak?

(folytatás a 8. oldalon)

BESZÉLGETÉS BORZÁSI MÁRTÁVAL, A NŐSZÖVETSÉG ELNÖKÉVEL

Hogyan értékeled a Nőszövetség jelenlegi munkáját?

A Nőszövetség jelenlegi munkája kibontakozóban van, egy átmeneti félév után. A vezetőségből költözés miatt visszavonultak ketten is, azután időbe telt, amíg megtörtént a megüresedett helyek betöltése újabb tagokkal. A következőkben még egy ideig a teljesen újak felzárkózása fogja jellemezni a tanácskozásainkat.

Mindezzel együtt, Istenünk kegyelméből, megtartottuk a Nőszövetség 25 éves jubileumát és különböző kerületi konferenciákat szerveztünk, amiért hálásak vagyunk Neki.

Milyen terveket sikerült megvalósítani idén, és mit terveztek a következő évekre?

Az idén a Nőszövetség szervezésben vagy a szervezés-támogatásában, sor került a 25 éves jubileumi országos konferenciára, missziókerületi alkalmakra: összevont női körökre, egyedülállók csendesnapjára, határmenti konferenciára, azután a Világimanapra, az „Eszter” folyóirat félévenkénti megjelenésére, lelkipásztorfeleségek találkozója, missziós szolgálatok és rászorultak karitatív támogatására. Mindezt Istenünknek tartozunk hálával! Jövőre, ha élünk és Istenünk megsegít, ugyanilyen alkalmakat szeretnénk szervezni, és támogatni a helyi rendezvények szervezését.

Számon tartjátok, hogy körülbelül hány nő van a közösségben?

Igen, számon tartjuk. A közösségben kb. 5000 nő van, akik a Szövetségünkhöz tartoznak.

Milyen a kapcsolat az idősebb és fiatalabb nőtestvérek között, vannak-e konfliktusok?

Szerintem ez helytől, körülménytől függ, nem lehet általánosítani. Vannak gyülekezetek, ahol ügyesen, együtt vesz részt a szolgálatban több generáció, és van, ahol ezt párhuzamosan teszik. Egy a tapasztalata az idősek vagy az idősödőnek, és más a fiatalabbnak. Ebből fakadnak konfliktusok, de az Isten szeretete ezt is áthidalja. [Kérdezett: **G. G.**]

Egyszer volt... Sarmaságon

Július 1-3 között rendezhettük meg először az „**Egyszervolt Sarmaságiak Találkozóját**.” Az Úr kegyelmes volt hozzánk, és megáldotta a találkozást. Több mint 200 személy vett részt, ebből kb. 80 elszármazott testvér, valamint a jelenlegi sarmasági testvérek. Minden hazaérkezett bemutatkozott és néhány mondatban elmondta, honnan jött, és kivel.

Azért imádkoztunk, hogy ezen a hétvégén ne csak élmény legyen, hanem áldás is. Ez Isten kegyelméből meg is valósult, hisz már péntek délután Isten különleges, felemelő és megszólító kegyelmét tapasztaltuk. Bándi Sándor és Kovács József lp. testvérek szolgáltak igei üzenettel. Üzenetük hála indított Isten pásztoralása, hosszútűrése miatt, de bűnbánatra is, mert sok esetben nem figyeltünk rá, hisz Ő többet akart cselekedni, mint amit idáig elérhetett gyülekezetünkben. Új odaszánásra is hívtak igehirdető testvéreink. A találkozó jellegéből adódóan nagy hangsúly volt az emlékezésen. Az összegyűlt testvérek emlékeztek az együtt eltöltött időkre, de még inkább azokra a dolgokra, amiket Isten cselekedett az életünkben, a gyülekezetünkben a távolabbi és közelebbi múltban.

Szombat délelőtt a gyülekezetben voltunk, ahol Fekete Csaba lp. buzdított imára, és Péter István lp. testvér hirdette az igét, hangsúlyozva, hogy a világosságot el kell választani a sötétségtől, óvva a gyülekezetet az összeomlástól. A lelki érzékenység fontosságára, valamint egymás közötti kapcsolatok szelídségben történő ápolására hívta fel a figyelmünket.

Utána érdekes fórumbeszélgetésre került sor. Ezt követően a nép aprajánagyja kiment a Szarka-tóhoz, Sarmaság határába, egy gyönyörű helyre az erdők közé. Közös ebédeltünk a nagy bográcsokból, és ott voltunk estig kötött és kötetlen programokban. Az ige üzenetét a természet templomában Gál Győző testvér szölte a Neh 1:1-10 alapján.

Vasárnap, imaáhitat után megindító bizonságtételek voltak, megtért tékozló fiak ajkairól. A múlt felelevenítésére régi fényképeket vetítettünk a képernyőkre délelőtt és délután is a gyülekezet régebbi és közelmúltbeli életéből. Az idősebbek magyarázato-

kat fűzhetek a bemelegítési és az építkezésről szóló képekhez. Kiss Lehel testvér igei üzenettel szolgált, majd Both József a gyülekezet néhai lelkipásztora szölte az úrvacsorai alkalom előtt „A Mester azt üzeni...” főgondolattal. A déli órákban bőséges közös ebédben részesültünk. Vasárnap délután bizonságtételekkel, a néhai és jelenlegi zenekari valamint énekkari tagok szolgálataival folytatódott együttletünk. Felemelő volt hallgatni ezeket a szolgálatokat. Befejező igei üzenet Kiss Ottó lp. tolmácsolásában hangzott az Ef 4 alapján, buzdítva az egységre és a lelki növekedésre.

Székely Béla lp.

Karvezetői tanfolyam volt Szilágyballán

Napfényes őszi vasárnap délután, ünnepi hangulatban gyülekeztek helybeliek és vendégek a szilágyballai baptista imaházban, hogy együtt örüljenek az Úrban a karvezetői tanfolyam végzős résztvevőivel. Nagyváradról Bokor Barnabás karnagy örömmel vállalta a szép és nemes szolgálatot, hogy karvezetői tanfolyamot tartson.

Mintegy **6 hónap** alatt sikerült átvenni azt az anyagot, ami szükséges a karvezetéshez. Bokor testvér idős kora ellenére szellemi frissességgel, olykor humorosan próbálta lekötni a figyelmünket, mesélve sok megkapó történetet, amit a pályafutása alatt átélt. Egy dolgot hadd említsek, amit lelkünkre kötött: „Sohase a fej a partitúrába, hanem a partitúra a fejbe”.

A technikai dolgok mellett azt is kihangsúlyozta, ami nekünk hívőknek, az első helyen kell legyen. Az ének szövege, üzenete legyen érthető a hallgató számára, hogy épüljenek általa. Sohasem írhatja felül a dallam a szöveget. Első a szöveg, azután a dallam.

A tanfolyamot **szeptember 17-én szombaton fejeztük be** és egy vizsgakeretén belül adhattunk számot tudásunkról Bokor Barnabás karnagy és a helybeli karvezetők előtt. A tanfolyamot összesen 18-an végeztük el négy helységről: Kémerről, Szilágykrasznáról, Varsolcra és Szilágyballáról.

A végzősök, egy hiányzó kivételével egy-egy éneket vezettek el az ünnepi gyülekezet előtt, a ballai énekkar szolgálatával. Számomra örömteli és áldásos pillanatok voltak ezek.

(folytatás az utolsó oldalon)

125 éves jubileumi hálaadóünnep a szalárdi gyülekezetben

Simogató őszi napsütésben gyűltünk össze a Szalárdi Magyar Baptista Gyülekezetben jubileumi hálaadóünnepre a helyi gyülekezet 125. éves jubileuma alkalmából. A délelőtti alkalmon, 10 órától, Elek János olvasott igét a Tit 2:1-5-ből, és buzdított hálaimára. Egy ének után alulírott, Kelemen Sándor Tomi buzdított hálára a Zsid 2:1-3, 13:7 alapján, a gyülekezet 125 éves történetéből kivetített képanyaggal szemléltetve Istenünk túlradó jóságát. A hálaadás és közös ének után id. Elek Béla, gyülekezetvezető imádkozott,

Az első szalárdi imaház 1897-ben, előttérben az első bemeztett tagok

A jubileumon résztvevő volt és aktív lelkipásztorok: Tőtös János, Kovács Gyula, Nagy István, Veress Efraim

majd gyülekezetünk nevében köszöntötte az egybegyűlt testvériséget. Az énekkar dicsérte az Urat, és igeolvasás következett. Nagy Miklós, a hegyközszenzimrei gyülekezet vénjének áldáskérő imája, és egy újabb énekkari szolgálat után Tőtös János, nyugalmazott lelkipásztor hirdette Istenünk beszédét és emlékezett meg a

szalárdi gyülekezetben eltöltött áldásos szolgálati időről a Zsolt 125:1-2, illetve az Ézs 2:6-7 alapján. Közösének és a fúvóskar szolgálata után Kelemen testvér a helyi gyülekezet 1955-1995 közötti újabb kori történetét szemléltette. A fúvóskar szolgálata után Kovács Gyula, nyugalmazott lelkipásztor a 2Pt 3:11-14 versei alapján hirdette Istenünk áldott Igéjét. Id. Elek Béla testvér köszöntő szavai, és a fúvóskar szolgálata után Nagy István lelkipásztor testvér szolgálata következett. A gyülekezeti kijelentések és közös ének után a délelőtti alkalom Nagy István, szilágynagyfalui lelkipásztor imájával ért véget.

A helyi gyülekezet épületében tartott közös ebéd után, 3 órától vette kezdetét a délutáni összejövetel. Kezdő ima után, Veress Efraim, ügyvezető lelkipásztor a Zsoltárok 119:152 versével köszöntötte az egybegyűlteket. A gyülekezet mind dél előtt, mind délután Elek Gergő és Elek Beáta vezetésével magasztalta közösen Isten nevét. Köszöntések után az énekkar Elek Gergő karmester vezetésével a „Magasztaljuk.” c. 104. számú énekével dicsőítette az Urat. Ezt követően a Hofman Ilona és Elek Emília vasárnapi iskolai tanítók által betanított vasárnapi iskolai csoport szolgált.

Igeolvasás, idős Elek András testvér áldáskérő imája, és az énekkar Elek Emília karmester vezetésével végzett szolgálata után, Nagy István lelkipásztor az Apostolok Cselekedetei 8:1-8, 26-40 alapján hirdette Istenünk Igéjét. Közösének következett, majd Elek József karvezető vezetésével, a helyi fúvóskar kürtzengése magasztalta Urunk nevét.

Kelemen Sándor Tomi testvér az Ézs 55:5 versét olvasta, majd a gyülekezeti kivetítón mutatta be a gyülekezet történetének 1996-2004 közötti

szakaszát. A fúvóskar újabb szolgálata után Tőtös János egykori helyi lelkipásztor (1996-2003) Stephen Clifford testvér Nagy-Britanniából a gyülekezet számára küldött köszöntő levelét olvasta fel, majd a Jel 2:10d verse alapján beszélt az imaház-, a körzetépítés, a gyülekezetplántálás áldásairól és nehézségeiről. A gyülekezet közös dicsérő éneke után Kelemen Sándor Tomi a Lk 19:42 versét olvasva, meghatódva emlékezett vissza a meglátogatás áldott idejére. Nagy István, egykori helyi lelkipásztor (2004-2011) hálátelt szívvel, szemében örömkönnnyekkel beszélt az Úr csodálatos, megtérésre hívó, és megújító munkájáról, amit szolgálata ideje alatt végzett gyülekezetünk életében. A fúvósok dicsőítő szolgálatát követően Kelemen testvér ismét színes képanyaggal mutatta be a gyülekezet történetének újabb szakaszát. Kovács Gyula egykori lelkipásztor (1984-1992, ügyvezető 2011-2015) felolvasva a 2Mózes 40:36 versét, hirdette az Élet Beszédét. Id. Elek Béla, gyülekezetvezető testvér 2016. október 2-án, a helyi gyülekezet a 125 éves jubileum alkalmával összeállított gyülekezeti statisztikát ismertette. Az Istent magasztaló közös ének után Veress Efraim, ügyvezető lelkipásztor az 1Móz 26:18 alapján buzdította a gyülekezetet hálaimára. A délutáni alkalom közös gyűjtés, záróének, majd Kovács Gyula testvér imájával ért véget. A gyülekezeti kijelentések és köszöntések után örömmel és az Úr házának áldásaival betelve tértünk haza otthonainkba.

Kelemen Sándor Tomi

25 éves jubileum (folytatás az 5. oldalról)

Újvári Anikó (M. o., Albertirsa) az Európai Baptista Nőszövetség elnöke az Ef 3:14-20 alapján hangsúlyozta, hogy Isten az ő népétől elvárta, hogy nemzedékről-nemzedékre átadják azt a tudatot, hogy ők Isten népéhez tartoznak, hogy ki ő, mit és hogyan cselekedett. A hívő élet hasonlítható a váltófutáshoz, ahol a pálya hosszúsága, szélessége, valamint a futás és a stafétaátadás szabályoknak kell megfeleljen. Csapatmunka ez. Az első futó viszi jobb kezében a váltóbotot, amit a következő majd átvesz és fut vele tovább az ő szakaszán, majd ismét átadja az utána következőnek. Ha valamelyik futó elhasal vagy leejti a botot, az egész csapatot hátráltatja vele. Így van ez a hívő életben is. Isten szabja meg mindenkinek a pályáját és ő határozta meg a szabályokat. Az előrehaladás nem megy a szabályok ismerete, betartása és egymásra figyelés nélkül. Isten rendelete volt, hogy a róla szóló üzenetet a nemzedékek adják egymásnak és az ő hűsége abban is látható, hogy az ő Lelke évezredekken át örködött ennek az üzenetnek a tisztasága fölött. Ezért nem torzult a nekünk átadott üzenet sem. Bár nemzedékek elfordultak tőle, Isten hűséges maradt. Ő minden nemzedéknek biztosítja a feltételeket ahhoz, hogy végigfussa a pályáját és átadja a stafétaot a következőnek.

Ebéd után csoportbeszélgetésre majd fórumbeszélgetésre is sor került, amikor olyan kérdésekre válaszolhattunk, mint: Mi az, amit szívesen átörököténénk a jövő generációra? Hogyan bátorítjuk a fiatalokat? Hogyan jusson időnk mindenre ebben a rohanó világban? Hogyan látjuk a gyülekezeti munkát 10, 15 év múlva?

A szombati nap programját Varga Anikónak, a Magyarországi Baptista Nőszövetség elnökének az igei üzenete zárta. A Lk 19:1-10 verseit felolvasva, a Zákus jól ismert története segítségével emlékeztetett, hogy az Emberfia azért jött, hogy megkeresse és megtartsa az elveszettet. Mi is elveszettek voltunk. Lehet, hogy minket is gyűlöltek, amikor érdeklődni kezdtünk Jézus felől. Mert a tömeg már csak ilyen. Mi ma tudjuk, hogy ki ez a Jézus. Mi mit vagyunk képesek tenni érte? Milyen Istent ismernek meg az emberek, látva az én életemet, viselkedésemet? Mit tapasztal egy meg nem tért ember, ha belép a gyülekezetembe? Nem torz istenképet tükröz-e az életem? Ha most belépne Jézus az én gyülekeze-

Csoportbeszélgetés

Volt nőszövetségi elnökök: Bálint Ibolya és Budai Evódia

A fotókat készítette: Szőke Sándor

Ivanitzki Boglárka beszámolója

„Fiatal asszony lévén, először vehettem részt női konferencián, és izgatottan vártam, hogy elraktározhassem magamban az idősebb nőtestvérek bölcsességmorzsáit. Ahogyan hallgattam a tapasztalatokat és a hozzászólásokat, az fogalmazódott meg bennem, hogy a nők közötti munka alapja a jövőben is a közösség és a bizalom kiépítése lehet. Szükség van a női körökre, lánykörökre, illetve olyan bizalmi körökre, ahol a lányok és asszonyok megnyílnak, megosztják egymással tapasztalataikat, harcaikat, győzelmeiket és bukásaikat. Ahol egymás támaszai lehetünk és egymás hite által épülhetünk.

A hétvége folyamán az is egyre nyilvánvalóbbá vált számomra, hogy Isten szeretetének egyik legnagyobb bizonyítéka az Ő hűsége. Megtanultam azt, hogy bár változik a világ, változnak az emberek és a körülmények, Isten, tegnap, ma és holnap is ugyanaz marad.”

tembe, találna-e nem oda illő dolgokat? Különleges időben élünk. Mivé, milyenné tettük Isten házát 25 év alatt? Engedjük, hogy Jézus nézzen a szívünk mélyére. Társuljunk hozzá, felismerve a lehetőség idejét. Bár körülöttünk minden változik, egyvalami változatlan marad: Isten hűsége.

Szilágyi Borbála

BESZÉLGETÉS A NŐSZÖVETSÉG ELSŐ ELNÖKÉVEL, VÉKÁS ERZSÉBETTEL

Mit jelent ez a 25 év a Nőszövetség életében?

Egy új kezdetet. Az első években újrászerveződtek a női körök. Évenként, majd gyakrabban lehetőség nyílt nőknek szervezett konferenciákon részt venni, testvéri kapcsolatokat ápolni. Úgy 2000-től a roma nőtestvérek közt is szolgálhatunk.

Melyek voltak a fordulópontok a 25 év alatt?

A Szatmáron megszervezett első országos nőkonferencia 1992 áprilisában. A zsolnáiban megörökített örömmel éltük át, hogy szabadon szervezhetünk ilyen találkozót. 1993-tól a Hargita Keresztyén táborban minden tavasz végén sorra kerültek a női csendes napok.

Mik voltak a kihívások a kezdeti években, és az utóbbi néhány évben?

A kezdeti évek kihívásai: járatlan volt ez út. Semmi tapasztalatunk nem volt a nők közti szolgálatban. Az Úrban bízva igyekeztünk tenni a munkát, a vezető testvérekkel terveinket megosztani, tanácsot kérni. A vezetőségben meleg, testvéri légkörben szolgálhattunk. Ez az egység segítségünkre volt a kezdeti nehézségeken túllépni. 25 év alatt sok minden megváltozott. Felnőtt egy nemzedék a külső szabadságban, a kihívások, az értékrend is változtak. Napjaink egyik kihívása, hogy nőkként ne menjünk olyan területre, ne tegyük azt, amit nem bízott ránk Isten. A biztató: hogy Jézus Krisztus mindig ugyanaz.

Mit tart fontosnak Vékás testvérnő a Nőszövetség jövője szempontjából?

A jövő szempontjából lényegesnek látom a szeretetben való együtt munkálkodást. Idősek, fiatalok tanuljanak együtt, egymástól. Fontos, hogy a Nőszövetség a Krisztus testében való egységet munkálja. Ezért lényeges lenne, hogy a kerületekben vagy gyülekezetekben szervezendő női találkozókat, kisebb méretű rendezvényeket is a Nőszövetség Vezetőségével együttműködve szervezzék, hogy egységes legyen e szolgálat. Fontos az Úr dicsőségét keresni mindenben, nem a magunkét. [Kérdezett: G. G.]

Baptista fúvószenekarok VIII. találkozója Sarmaságon

Szeptember 24-én Sarmaságon tartottuk meg az erdélyi magyar baptista fúvószenekarok VIII-ik találkozóját a helyi baptista gyülekezet szervezésében.

Tizenöt zenekar vett részt, képviselve a következő helységek gyülekezeteit: Zilah, Hadadnásd, Szilágyásmon, Kémer, Nagyfalva, Kiskőrös (M. o.), Kraszna, Magyarlóna, Nagyvárad, Pecsely, Szatmárnémeti, Székelyudvarhely, Szilágybála, Szilágyterked, Szilágypercesen, és természetesen Sarmaság.

Közel félezer zenész szólaltatta meg a kürtöket ezen a napon. A zenekarok kísérei és a közönségből jelentős számban összegyűlt emberek érdeklődéssel hallgatták a sorra megszólaló zenekarok előadásában a színvonalas és értékes lelki énekeket. A zenészek alkalmanként egyetlen nagy zenekart alkotva, közösen szólaltatták meg az erre a célra már korábban szétküldött, és megtanult darabokat.

Szólnak a kürtök a sarmasági piacon

A baptista gyülekezetekre mindig jellemző volt az énekzene szeretete. A kezdetek idején a német fúvószenekar hatott jelentősen közösségünk zenei életére. Mint tudjuk, a zene mély érzéseknek ad hangot, mennyei üzenetet közvetít, illetve az ige üzenetét is elmélyítheti, ezért istentiszteleteinken a zenekar szolgálata nem csupán egy kulturális program. A fúvós zenekaroknak gyülekezeteinkben elsősorban lelki küldetése van. Felemelőbbé, színesebbé teszik az Istent dicsőítő, lelki énekek éneklését, amelyeket sok esetben ki is vetítünk, hogy mindenki bekapcsolódhasson az éneklésbe. A Bibliában sok helyen találunk felszólítást, hogy hangszerekkel is dicsérjük Istent. De a fúvós zenének közösségteremtő és -formáló ereje is van: fegyelmezettségre nevel, összehangolódást igényel, a fiatal nemzedéket egészséges zenei kultúrára neveli. Különös szerepe van ennek gyászistentiszteleteinken és más ünnepi rendezvényeken is. A zenekar célja az is, hogy ráhangoljon az >>>

>>> igehirdetés üzenetére, vagy azt megerősítse. A zenészek életére is odafigyelünk, hogy „lélekben és igazságban” (Jn 4:24) imádják az Urat. Célunk, hogy ne csupán kulturális műsort adjunk elő, egy hitvalló gyülekezet zenekarának ugyanis Istenhez fordult emberekből kell állnia, akik az evangélium örömhírét elfogadva átérték Isten bocsánatát, és az Ő akarata szerint igyekeznek élni. Csak Istenhez fordult emberek tudják Lélek szerint és igazságban, hitelesen megfújni a kürtöt.

A szombati alkalom délelőtt 9 órától a Polgármesteri Hivatal előtt kezdődött imádsággal, majd egy közös zenedarabot szólaltattak meg a zenészek. Innen indulók ütemére vonultak át egyenként a piactérre, ahol késő délutánig zajlott a program. Az egyéni zenedarabok között voltak közös zeneszámok, valamint imapercek is, majd köszöntések hangzottak el. Többek között Seres Dénes parlamenti képviselő, a helyi önkormányzat részéről Dari Tamás iskolaigazgató, Lucza István Attila és Püsök József Attila református lelkészek, Pardi Félix, a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetségének elnöke, valamint több baptista lelképásztor is szót kapott. Az ige üzenetét Tóth Attila, Sarmaság szülötte, szászrégeni lelképásztor és dr. Kis-Juhász Vilmos, kolozsvári lelképásztor tolmácsolta a találkozó mottója alapján: „Fújátok meg a kürtöt a Sionon..., mert jön az Úr napja, bizony közel van már!” (Jóel 2:1). Hallottuk, hogy a kürt hangja figyelmeztet a veszélyekre, a bajra is, amit az Istentől való elfordulás, a bűn vakító és romboló ereje hoz az emberre, családra, közösségre, nemzetre. A bajnál csak az a rosszabb, ha nem veszünk tudomást róla. De Isten tud adni megoldást a kiégett, leterhelt, megkötözött életek számára: „De még most is így szól az Úr: térjetek meg hozzám teljes szívvel...” (Jóel 2:12). Arra is gondoltunk ezen a napon, hogy egyszer megszólal majd az arkangyal trombitája, és mindannyian meg kell jelenjünk Isten színe előtt. Annak érdekében, hogy ez a nap ne a tragédia napja legyen számunkra, hanem a hazaérkezés boldog napja, igehirdető testvéreink szívét megindítóan hívtak minden bűnös út elhagyására, szívbeli megbocsátásra mindenki iránt, Istenhez való odafordulásra.

A találkozó megvalósulásához sok háttérmunkára volt szükség a zenészek, valamint a szervező gyülekezet részéről. Mindenki, aki hozzájárult e fúvóstalálkozó létrejöttéhez és lebonyolításához, jelesen vizsgázott. Jó tapasztalni, hogy vannak ma is jó szándékú emberek, akik anyagi áldozatra is hajlandók azért, hogy a jó, nemes, lelki célokat és értékeket támogassák. Istennek hála és köszönet, hogy kö-

rübelül ezer ember vehetett részt ezen a rendezvényen fel-emelő légkörben, áldott lelki üzeneteket és zenedarabokat hallgatva. „Boldog nép az, amely megérti a kürt szavát; a te orcádnak világosságánál jár az...” (Zsolt 89:16)

[Székely Béla Dániel]

#coalitiapenturfamilie

2016 októberében Románia-szerte polgári gyűlekezésre került sor az alkotmány 48. cikkelye 1. bekezdésének módosítása érdekében. Említett bekezdés a házasság fogalmát határozza meg. A „Coalitia pentru familie” nevű polgári kezdeményezés, amelyben egyébként minden keresztény vallásfelekezet részt vesz az ortodoxoktól az evangéliumi felekezetekig, azt szeretné elérni, hogy az alkotmány 48. cikkelye mondja ki, hogy a házasság **egy férfi és egy nő** között jön létre, nem pusztán „házastársak” között, ahogy az jelenleg szól, és ami megengedi akár az azonos nemű „házastársak” „házasságát” is.

A kezdeményezés lassan egy éves múltra tekint vissza. 2015. október 21-én jött létre, és 27-én már be is nyújtották a Törvénymódosítási Bizottságnál az Alkotmány módosítására vonatkozó kérelmet. Ettől az időponttól kezdve hat hónapja volt a kezdeményezőnek annak az 500.000 aláírásnak az összegyűjtésére, amely lehetővé teszi az alkotmány módosításának kérelmezését népszavazás által. Amint az olvasók is tapasztalták annak idején, a romániai magyar baptisták is részt vettek ebben az aláírásgyűjtésben. 2016. május 23-án **a szükséges 500.000 aláírás hatszorosát, azaz 3.000.000 aláírást nyújtottak be** az indítványozók. Ezt követően az Alkotmánybírósnak kellett jóváhagynia a kezdeményezést, ami idén július 20-án meg is történt. A dolog azonban elakadt, és jelenleg is stagnál, ugyanis az Alkotmánybíróság kedvező döntése azóta – immár több mint 100 napja – sem került megszerkesztésre, így nem jelent meg a Hivatalos Közlönyben, ami előfeltétele annak, hogy a Parlament tárgyalni tudjon róla, enélkül a kérdés *sine die* halasztásra kerül. Ezt a jogi hercehurcát nehezítette Paul Negrut az Emanuel Egyetem rektora is egy október 13-ai videónyilatkozatban. A **coalitiapenturfamilie.ro** weboldal egy cikkében reményét fejezi ki, hogy az Alkotmánybíróság minél előbb megszerkeszti és közli a határozatot, hogy az ügyben tovább léphessenek a kezdeményezők.

A Szatmáron, október 22-án megtartott naggyűlés vezetői.

A szeretet nagy csodája

Gyökössy Endre elmékedése a „Kézfogás a magasból” c. sorozatból

1945 karácsonyán egy német lelkész épp egy ismerős családnál járt látogatóban. Onnan a gyermekkórházba készülődött, mert aznap sok olyan beteg gyermeket vittek oda, akiknek a háborúban, a keleti tartományokban szinte mindenkije elpusztult. Szét akart ott nézni, hátha valamit tehetne az érdekükben. Ezt hallva a család négy-öt éves kislánya gyorsan odalépett a karácsonyfa alatt álló betlehemhez, kiemelte a kis Jézus-figurát a jászolból, és odanyújtotta a lelkésznek:

– Ezt add oda valamelyik árva, beteg kisgyermeknek!

A lelkész nem kis meghatódottsággal tette el.

A kórház egyik termében rábukkant egy kislányra, aki – a nővérek elbeszélése szerint – amióta itt van, nem szól egy szót sem, szinte kanalként kell belediktálni az ételt... Mereven néz maga elé... úgy ásták ki egy bombázás után a romok közül, ő még nyöszörgött, de mindenkije odahalt. Láthatóan még mindig az iszonyatos sokk hatása alatt volt.

A lelkész leült az ágya szélére, ám bármit kérdezett vagy mondott, a kislány rá se nézett, csak mereven maga elé meredt. S akkor a papnak eszébe jutott a baba, a Jézus-figurácska a jászolból. Kivette a táskájából, és a kislány felé nyújtotta. Az ránézett. Kisimultak a vonásai, és végre megszólalt:

– Hozzám jöttél? Nekem adod? – majd a karjára fektette a bepólyált kisdedit, szorosan a szívére ölelte, merev arca élni kezdett, aztán hangtalanul megeredtek a könnyei... Így kezdődött ennek a gyermeknek testi-lelki gyógyulása.

Bevallom, megindított ez a valós kis történet, mély jellepet láttam meg benne. Mindenekelőtt a kislány két kérdésében:

Hozzám jöttél?

Nekem adod?

Igen: ebben rejlik karácsony egész misztériuma: Ő hozzánk jött! Isten nekünk adta Önmagát egy kisgyermekben. Nem lélegzetelállító tanban az ész szá-

mára. Nem új kőtáblákra vésett, új parancsolatokban. Nem misztikus, titokzatos módon, nehezen felfoghatóan, hanem szemmel láthatóan, egy kisgyermekben. De miért adta? János, a szeretet apostola mondja: „Abban nyilvánul meg az Isten szeretete irántunk, hogy egyszülött fiát küldte el Isten a világba, hogy éljünk őáltala.” (1Jn 4,9)

De miként lehet az örök cézárok és heródesek korában Óáltala élni? Azt hiszem, minden teológiai bölcsekedés és okoskodás helyett elég, ha Jézus tanácsára utalok: „Legyetek olyanok, mint a kisgyermek, mert övéké a mennyek országa...” (Mt 18,3)

Nos, úgy lehet ma is és mindörökké Óáltala élni, ahogy az a romok alól kiásott kisgyermek, aki nemcsak tovább élni tudott, hanem meg is gyógyult. Az a kislány, akinek senkije sem maradt és e föld minden szörnyűségét pár éves korában el kellett szenvednie, átélhette a szeretet nagy csodáját, hogy neki is van valakije, aki őt, csak őt keresi, és hozott neki valamit. Sőt, nem is valamit, hanem ha szimbólikusan, egy kis bepólyált baba formájában is – de Jézust, a betlehemi kisdedit!

Nos, erről van szó. Lehet, hogy valaki azt érzi: rászakadt az ég, vagy: neki tulajdonképpen nincs senkije, kollektív magányban él, beteg, s már sírni és szólni se tud, vagy nem is érdemes. Lehet, hogy majd megszakad a szíve, és semmitől nem fél éppen úgy, mint a karácsonytól, amin mégis túl kell esnie...

Ám ő is átélheti, hogy Valaki csöndesen megáll a betegágya mellett, és azt mondja:

– Bárhogya is érzed magad, én mégis hozzád, érted jöttem, és úgy szeretlek, ahogy csak Isten tud szeretni. Kisgyermekké lettem érted, keresztre mentem érted. Ölelj magadhoz úgy, mint az a kisgyermek a kórházi ágyon! És mosolyog vissza rám.

S ha úgy érezzük, hogy mindegy: vagyunk vagy nem vagyunk – Neki így is kellünk! Neki fontosak vagyunk! Sőt, ép-

pen így kellünk Neki, hiszen azokért jött, akik magukat rosszul érzik, azokért született, akik életük romjai alatt megnemulva vegetálnak.

...Mégkérdezheti valaki: „Ha úgy fogadom is, ahogy az a gyermek, aki a lelkész kezéből átvette a kis Jézus bepólyált jelét – mi van? Attól egy csapásra megváltozik az életem?”

Nos, **egy csapásra** talán nem. De hogyan is mondja János? – „Élhetsz általa”, hiszen azért küldte Isten a világba.

Igazából semmi sem változik körülöttünk, sem a világ, sem a helyzetünk – ahogyan annak a kislánynak sem elevedtek meg a szülei, és ugyanabban az ágyban feküldt tovább –, csak éppen **ő változott meg**... már tudott sírni és tudott mosolyogni...

Lehet-e ennél több? Ha már valaki tud sírni és mosolyogni: az már él. Óáltala. Másképpen mint addig.

MAI PÁRHUZAM. A szíriai Aleppóban, szeptember 23-án egy kicsike lányt sikerült élve kihúzni a romok alól néhány fiatalembernek és gyorsan kórházba szállítani. A SkyNews tévésatorna három és fél perces videóban tudósított a mentésről. A kislány testét nyakig betemette a törmelék, a fejét nagyobb faldarabok vették körül. Hetvenen haltak meg aznap a légítámadásban. Úgy hírtelt, a körülbelül öt éves gyermek családjából senki sem maradt meg... Szomorú, hogy „igazából semmi sem változik”, és menyire pontosan ismétlődnek a világ borzalmi. Vajon ismétlődnek-e a „szeretet nagy csodái” is? Kellene, hogy újra megtörténjenek! Van remény! **[Szilágyi László]**

Hálás vagyok, hogy Isten kegyelméből én is részt vehettem a „Győztesek” témájú Baptista Ifjúsági Konferencián.

Az elhangzottakból számos kijelentés megérintett, de ezek közül csak egy néhányat szeretnék a következőkben megemlíteni.

Szombat reggel, Floch Gábor szót ejtett Viktor Franchról, aki öröm-olimpiákat szervezett azért, hogy rámutasson: nehéz körülmények között is van miért hálásak legyünk. Sokszor nehezünkre esik az apró dolgoknak örülni, vagy annak, amit jelentéktelennek tartunk, pedig ezekért is hálásak lehetünk.

És vajon tudunk-e olyan kitartóak lenni, mint Müller György, aki 63 évet és 8 hónapot imádkozott barátja megtéréséért?! Mi, hívőkként állandó harcban állunk a világgal, az ördöggel és a saját ömberünkkel. Harc nélkül nem lehetünk győztesek! A hívők nem adhatják fel, és nem tehetnek úgy, mintha nem is állnának harcban, hiszen akkor már veszítettek is! S persze nagyon fontos, hogy Isten oldalán harcoljunk, Vele lehetünk csak győztesek. De Vele mindig azok leszünk! Istennel nincs lehetetlen, Ő igazi győzelmet tud adni!

Szabó Szilárd lelkipásztor testvér beszélt arról, hogy hogyan győzhetünk a félelmeink felett. Mivel emberek vagyunk, az ördög gyakran megkísért minket a félelemmel. De ha hiszünk Isten ígéreteiben, le tudjuk győzni a

Győztesek nyomában...

félelmeinket. Isten minden félelmünkre adott megfelelő ígéretet, amit Ő be is tart. A Bibliában nagyon sokszor megjelenik Isten parancsa: “Ne félj!” – pontosan 365 alkalommal, azaz az év minden napjára jut egy. Nem kell tehát félelemben élnünk! Isten ígéreteiben bízhatunk. Biztos, hogy Ő minden egyes ígéretét komolyan gondolta! A mi feladatunk, hogy engedelmessédjünk, és hogy bízzunk Benne!

Balla Frigyes testvértől a győzelemről hallhattunk, arról, hogy hogyan győzhetünk a kudarcaink felett. Elhangzott, hogy mindenkinek vannak kudarcai, de győztes és vesztes között van egy nagyon fontos különbség: bár az út során mindketten el-elbuknak, a győztes mindig feláll, és továbbmegy. Tehát egy győztes, ha kudar-cok érik is, nem adja fel! A kudarcaink ráadásul a segítségünkre is lehetnek, ha tanulunk belőlük, így egy újabb hasonló helyzetből már győztesként kerülhetünk ki.

A legcsodálatosabb győzelmünk mégis az lesz, hogy megérkezünk a Mennybe, és ez is Isten kegyelme által fog megvalósulni! Addig is fontos, hogy egy Isten erejével megvívott győztes életet éljünk, mert Istennel igenis győztesek vagyunk!

Mikó Annamária, Köröstárkány

Mozgalmas és áldott év végéhez közeledünk. Az idén többször is volt lehetőségünk találkozni egymással és Istennel a különböző konferenciákon, legyen az regionális vagy országos, illetve az országos ifi táborban. Lehetőségünk volt tanulni a közösségről, a kapcsolatainkról, magunkról, az Istennel való járásról. Lassan formálódik az előttünk álló év programja is, lehet jegyzetelni a dátumokat, az eseményeket akár a határidőnaplóba, akár az okos telefonba. Következzen egy félig idejű és néhány 2017-es program.

- Talán még nem tudod merre és kikkel szilveszterezel, de téged is várunk december 30 - január 2. között a Hargitán. Töltsük együtt az év utolsó hétvégéjét az ige körül a hegyen. **Jelentkezési határidő: december 15, jelentkezési díj: 200 lej.** A jelentkezésed az előleg (100 lej + 1 lej kezelési költség) kifizetésével válik érvényessé, amit Ivanitzki Dávidhoz kell eljuttatnod (email: divanitzki@gmail.com, bankszámlaszám: RO51INGB0000999900921687 - ING Bank). További részletek az EMaBISz web és facebook oldalán.

- Eltelt a két év, hogy az EMaBISz vezetősége változott és bővült, ezért januárban ismét megújul. A választó konferencia Egrespatakon lesz megszervezve, ahova minden ifjúságból várjuk a küldötteket.

- Tavasszal a kolozsvári és a szilágysági missziókerületben is lesz egy-egy konferencia, melyek részleteivel majd jelentkezünk.

„Hála legyen Istennek a ő kimondhatatlan ajándékáért!”

Kérünk imádkozzatok ezekért az alkalmakért!
Áldott ünneplést kíván az EMaBISz vezetősége!

Tervezett programok 2017-ben

■ Fájdó szívvel, de Isten végzését elfogadva kíserte utolsó földi útjára **Fu-
gyiban Kovács Erzsébetet** (özv. Ko-
vács Jánosné) a család, a népes
gyülekezet és a résztvevők. Kedves,
szerető édesanya, anyós, nagymama,
dédnagymama, testvér és rokon volt.

1934. június 4-én született, az Úr 81 esztendőskorában (20 év özvegység után) **2016. március 26-án hívta haza** szerető és gondoskodó családjá köréből. Hűséges volt az imádkozásban, sokakat bátorított, tanácsolt a jó irányba családjá, testvérei, ismerősei körében. Mindenkit, mindig a békességre és a hálaadásra intett.

2016. január 4-én érte súlyos agyvérzés, bénulás. Előbb a kórházban, azután szerető családjá körébe szorult gondozásra. 2016. március 27-én a virrasztási istentiszteleten Bányai János helyi lelkipásztor, és Kaszta Áron Kolozsvár-ról hirdették Isten vigasztaló igéjét. A gyászistentiszteleten Bányai János a Fil 1:20-23 és Hercut Daniel helyi román lelkipásztor a Jn 19:24-30 alapján hirdették az igét. Istent magasztaló énekekkel áldotta az Urat a fugyi és a körzeti énekkar. A vigasztalás és a feltámadás boldog reményében búcsúzott tőle a gyászoló család, a gyülekezet és a résztvevők. **[Veje, Szatmári Ferencz]**

■ **Sarmaságon 2016. július 16-án** meg-szorodott szívvel, de Isten akaratá-ban megnyugodva és a viszontlátás re-ményében gyűltünk össze, hogy elkísérjük utolsó földi útjára **Májer Zoltán** testvérünket, akit életének 72. évében hívott haza teremtő Istenünk.

A sarmasági bányatelepi kápolnánál nagyszámú hallgató-ság előtt Isten vigasztaló igéjét elhunyt testvérünk apa-társa, Bándi Sándor lp. szólt a Jónás 2 alapján. Kiemelte, hogy sokféle mélységbe kerülhet az ember – amint Zoltán testvérünk is küzdelmes élete során – a földalatti mély-ségtől, a bűn és a betegség mélységéig. Isten sokféle mély-ségből kiszabadította testvérünket, és hisszük, hogy a végső szabadítás is beteljesedik, és örökséget kap a meg-szenteltek között.

Ezt követően alulírott az 1Mózes 25:7-11 alapján szólt és ismertette életútjának nagyobb mérföldköveit. Testvé-rünk 1944. augusztus 11-én született Sámsonban, majd 1968-ban házasságot kötött Lőrinczi Rozáliával, házassá-gukat megáldotta az Úr öt gyermekkel. Két évtizeddel ez-előtt Zoltán testvérünk megnyitotta szívét az Úr Jézus előtt, elfogadta személyes megváltójának, követésébe sze-gődött és 1997-ben bemeztetett feleségével együtt. Be-tegségét az év elején fedezték fel, állapota egyre súlyosbo-dott és Isten ugy döntött hazahívja a siralom völgyéből. Betegsége alatt Isten különös módon készítette a vele való

találkozásra. A nyitott sírnál szintén alulírott olvasott igét (Jel 5:1-8) és szólt a feltámadás élő reménységéről. A gyász-istentiszteleten a sarmasági ének és zenekar szolgált. Kí-vánjuk, hogy a családnak Isten adjon szent vigasztalást, és Krisztus győzelme teljesebben ki életeikbe! **[Sz. B. D.]**

■ **Idős Pápai József** testvérünk 77 évet élt ezen a földön Isten akaratá-ból. Temetése **augusztus 9-én** volt Margittán. Testvérünk nekrológiát Szabó Róbert a margittai gyülekezet diakónusa ismertette: 1939-ben szüle-tett. Fiatalon, 1962-ben fogadta el Jé-zust megváltójának és merítkezett be Érendréden. 1967-ben házasodott meg és 33 évig élt házasságban, amikor 2000-ben tragikus körülmények között elvesztette felesé-gét. 1968-tól a margittai gyülekezet tagja; 2003-ban újra-házasodott, majd Értarcsára költözött és csatlakozott a helyi gyülekezethez. A gyászistentiszteleten szolgált Szabó András értarcsai lp. a Jer 15-16 alapján: „Ha szavai-dat hallattad, én élveztem azokat...” és Bodor Sándor lp. a 2Kor 12, 7-10 alapján „Elég néked az én kegyelmem...” ki-emelve, hogy mennyire jellemző volt testvérünkre a ven-dégszeretet és a missziós lelkület. Az ének-zene szolgálá-tot egy összevont ének-zenekar végezte az Úr dicsőségére. Emléke legyen áldott! **[B. Gy.]**

■ **Gombos Erzsébet** (1961-2016) 55 évet élt Isten akaratá-ból. Temetése **szeptember 9-én** volt Margittán. A gyász-istentiszteleten szolgált a margittai gyülekezet énekkara. Bodor Sándor lelkipásztor a Lukács 16:19-31 alapján hir-dette az evangéliumot. Veress Efraim az érszőlősi gyüle-kezet lelkipásztora a nyitott sírnál a 2Tim 2:8-13 alapján szólt a gyászolókhöz: „Ha vele együtt haltunk meg, vele együtt fogunk élni is”. Az Úr vigasztalja a gyászoló csalá-dot! **[B. Gy.]**

■ **2016. október 1-én** kísértük utolsó útjára **Clevelandban (USA) özv. Pap Sándorné (szül. Seres) Jolánkát**, akit az Úr öt nappal a 77. születésnapja előtt hívott haza.

1939. október 2-án született Nagyvá-radon. Fiatalon fogadta el Jézust, mint személyes Megváltóját, amit a bemeztéssel pecsételt meg, id. Bokor Barnabás lp. által. A dió-szegi baptista gyülekezet tagja volt. 1957. december 27-én kötött házasságot Pap Sándorral, akivel 57 évet éltek bol-dog házasságban, és Isten két leánygyermekkel ajándé-kozta meg őket, Jolánnal és Évával. 1990 márciusáig a Biharpüspöki Gyülekezet tagjai voltak, ekkor áttelepültek az Egyesült Államokba (Cleveland-be), kisebbik lányuk-hoz. Örömmel és szeretettel segített be két unokája neve-

lésébe, később pedig két dédunokájának is örülhetett. Hűséges tagja lett a clevelandi Bethánia Magyar Baptista Gyülekezetnek, és örömmel vett részt az istentiszteleteken mindaddig, amíg betegsége toloszékbe nem kényszerítette. Fájó szívvel, de Isten végzésében megnyugodva búcsúztak tőle lányai, vejei, unokái, unokaveje, dédunokái, közelebbi és távolabbi rokonai az óhazából, valamint barátai és ismerősei, abban a boldog tudatban, hogy Isten immár letörölt az ő szeméről minden könnyet. **[A gyászoló család]**

■ Vajdahunyadon október 18-án id.

Nagy Géza testvért szólította magához az Úr, 89 éves korában.

Nagy Géza tv. 1927 okt. 1-én született Bihardiószezen, egy három gyermekes, hívő családban, mint a legkisebb gyermek. Korán, két éves korban árván maradt, mikor édesanyja meghalt. Ott nőtt fel Bihardiószezen és ott merítkezett be 1944. aug. 17-én Nagy Sándor tv. által.

Isten akarata szerint 1950-ben kötött házasságot Szilágyi Irénkével, akivel 66 évet élt boldog házasságban. 1958-ban költöztek Vajdahunyadra és a baptista gyülekezet tagjai voltak. Isten négy gyermekkel, három fiúval és egy lánnyal ajándékozta meg, akiket Isten félelmében neveltek fel. Isten 8 unokával és 9 dédunokával ajándékozta meg.

A gyászistentiszteleten okt. 21-én Isten vigasztaló igéit Csontos József pünkösdistá lp. az 1Kir 2:2, és a Lk 16:19-22 alapján, míg Tóth Róbert helybeli lp. a 2Tim 4:6-8 alapján hirdették. A temetőkertben Tóth Róbert lp. a Jób 5:26 alapján szólt. A helyi összevont énekkar is szolgált vigasztaló énekekkel. Kívánjuk az Úr vigasztalását a gyászoló özvegy és az egész család számára! **[Tóth Róbert lp.]**

KÜLFÖLDI ELŐFIZETŐINK FIGYELMÉBE!

A Szeretet postaköltsége 2017-re:

Magyarországra		Magyarországon kívül		
Darab	HUF/év	Darab	USD/év	EUR/év
1	2700	1	23	20
2-5	3120	2-5	46	40
6-10	5640	6-10	95	83
11-16	9180	11-16	185	160
17-40	11520	17-40	363	315

Az előfizetés külföldön is **23 lejbe** kerül, akárcsak bel-földön, ehhez jön hozzá a postaköltség a fentiek szerint. **A Szövetség bankszámlái, amelyekre „Donatie” megjegyzéssel utalni lehet az előfizetéseket:**

RO03 RNCB 0032 0153 5589 0004 EUR

RO57 RNCB 0032 0153 5589 0002 USD

RO94 RNCB 0032 0153 5589 0015 HUF

SWIFT code: RNCBROBU

Megtelt a Filadelfia

Örömmel tudatjuk a kedves testvérekkel, hogy a tavasszal meghirdetett akción eredményes lett, és az elbírált kérvények nyomán a közeljövőben betelik az otthonban minden szabad hely. Egyébként a meghirdetett kedvezmény 2016-ra volt érvényes. Szeretettel kérjük a testvéreket, továbbra is viseljék imában intézményünk munkáját! Szükségünk van a testvérek szellemi és anyagi támogatására is, hisszük Istenünk betölti minden szükségünket és bőven megjutalmazza azokat, akik ilyen módon is szolgálják őt.

Dr. Pardi Benjámin Attila, elnök

Mert imádkoztál hozzám... (II.)

Mekkora kiváltság, ha az ember tudja kihez érdemes imádkozni!

Avilág emberei sok irányba szórják imájukat. Van-
nak, akik imamalmokat „gyártanak”, hogy az ember hitének ez a része is szaporán menjen, úgy, hogy se a térdük, se az ajkuk ne szenvedjen kopást. Mások imádkoztatnak, nem kevés pénzért, és elképesztő hitet fektetnek ebbe a módszerbe is. Volt idő, amikor, kedvesen, én is megszólítottam az Úr Jézus anyját, Máriát. Pedig neki csak egyetlen üzenete van számunkra, függetlenül attól, hogy melyik felekezethez tartozunk: „Tegyetek meg mindent, amit mond” (Jn 2:5). Most már tudom, hogy felesleges volt az egész, és hiszem, hogy ezt a vétkeket is megbocsátotta Fia.

De áldott az a nép, amelynek királya tudja, hogy Ábrahám Istene imameghallgató Isten. Ezékiás tisztában volt ezzel. Szanhérib olyan népekkel ütközött meg, amelyeknek istenei nem voltak imát meghallgató istenek, csak mesteri „korondi” készítmények (Ézs 37:17-19). Hogy is mert ilyen esztelenül nekirontani Asszíria királya Isten tulajdon népének?

Úgy, hogy nem tudta: „Aki hozzátok nyúl, Isten szeme fényéhez nyúl” (Zakariás 2,8). Hát az asszír hadigarnitúra nagyon nem tudta, hogy a hadi üzenet háttérében ott van egy istenfélő király a jeruzsálemi palotában, aki a levelet – és vele együtt önmagát – kiterítette Isten színe előtt. Isten azonnali válasza ez volt: „Mert imádkoztál Hozzám...”, ne félj! Az Úr haditerve garantálja a győzelmet. A mai napig nem vesztett el egy csatát se.

Drága testvér, lehet, te is éppen csatában állsz. Úgy véled, hogy semmi kilátás arra nézve, hogy a végén győzelem koronázza. Terítsd ki magadat és dolgaidat az Úr előtt hittel, és meglátod, hogy Isten a megfelelő időben, s az Ő csodálatos eszközeivel győzelemre vezet! (Folytatjuk)

Dániel Zalán

Kovács Józsefet lelkipásztorrá iktatták Szilágysomlyón

Szeptember első vasárnapján Isten különleges áldását érezhettük egész nap **Szilágysomlyón**. Délelőtt az Úrvacsora keretében emlékeztünk Krisztus áldozatára, majd délután lelkipásztor beiktatás volt a közösségünkben, melynek keretében ünnepelhettük az elhívó és megbízó Istent. 17 órától kezdődött az az örömteli ünnep,

amikor **Dr. Kovács József** hivatalosan is a Szilágysomlyói Magyar Baptista Gyülekezet teljes jogkörű pásztora lett. Testvérünk közel két évig volt gyülekezetünk ügyintéző lelkipásztora, amit hűséggel és szeretettel végzett.

A zsúfolásig megtelt imaházban számos vendég foglalt helyet, akik osztoztak örömünkben. A programot Szűcs Sándor, a missziókerület elnöke vezette. Igét hirdetett Pardi Félix, a szövetség elnöke. A felolvasott ige a 2Kir 2-ből hangzott. Az igehirdetés témája a friss odaszánás a szolgálatban, mely feltétlenül jelen kell legyen, a szolgálni vágyó és szolgálni akaró ember szívében. Az odaszánás három nagy próbájáról hallottunk: a hűség próbájáról, a munka próbájáról és a magány próbájáról. Ezekben az odaszánást megpróbáló helyzetekben Elizeus megállt. Az igehirdetést követte Kovács József testvér bizonyosságtétele, melyben elhangzottak életének fő momentumai. Ezután Pardi Félix, Szűcs Sándor, Nagy István és Szekrényes Pál lelkipásztor testvérek kézrátétellel imádkoztak testvérünkért, miközben a gyülekezet pedig lélekben fohászkodott. A beiktatás után köszöntések hangzottak el vendégek és helybeliek részéről. Az alkalom végén az „újdotsült” lelkipásztor osztotta meg hitének és szolgálatának alapjait székfoglaló beszédében. Az áldások sora tovább folytatódott, amikor a vacsoránál rég nem látott testvérek, barátok találkoztak egymással.

Nehéz úgy továbblépni, hogy közben ne pillantanánk vissza az elmúlt évekre. Az elmúlt szakasz több mint két évtizedet ölel fel, melyben nem csekély munkát végzett **Szekrényes Pál**, a gyülekezet volt lelkipásztora, aki oda- szántan végezte a lelki munkát „jó és rossz időben” egya-

ránt. Közösségünk háláját irányában id. Bara Miklós, a gyülekezet vezetője tolmácsolta, beszédében megemlékezve a nehéz, de áldott időkről. Testvérünknek köszönjük munkáját és kívánjuk életére és családjára Isten gazdag áldását és sok gyümölcsöző nyugdíjas évet!

Molnár Ottó Róbert

Karmesterképző volt Ballán... (folytatás a 6. oldalról)

Bár sokszor áldozattal járt, nem bántam meg, hogy elvégeztem ezt a tanfolyamot, és hiszem, hogy ezt a többiek nevében is mondhatom. Társaim a következők voltak: Kémerről Szabó Debora, Szabó Patrícia, Vad Johanna, Vad Emánuel, Vad Jonathán, Krasznáról Veress Róbert, Varsolcra Pap Kálmán, Szilagyballáról Szilágyi Erzsébet, Szilágyi Szabolcs, Király Fanni, Mátis Gabriella, Király Margaret, Király Krisztián, Mátis Dániel, Mátis Tibor, Király Márton, Király Márk és Szilágyi Abigél. „Jó dolog dicsérni az Urat, és éneket mondani a te nevednek, oh Felséges! Hirdetni jó reggel a te kegyelmedet, és éjjelente a te hűséges voltodat” (Zsolt 92:2-3).

[Király Fanni, Szilagyballa]

Szeretet – kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége
Elnök: Pardi Félix

Főszerkesztő: János Csaba
Felelős szerkesztő: Gönczi Géza
410050 ORADEA, Str.: Gen. H. M. Berthelot 5.
E-baptifon: 0735 500 009
E-mail: szeretetlap@gmail.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.
Lapzárta: a megjelenést megelőző hónap 12-e.
Nyomtatás: Pentaprint Nyomda, Bihar.
A lap megjelenik **havonta**. ISSN 1223-4605